

Dr. Seuss (1904 – 1991) je legendarni ameriški avtor, ki je napisal več kot šestdeset otroških knjig. Že za časa življenja je prodal več kot šeststo milijonov izvodov in bil preveden v dvajset jezikov, danes pa so številke še višje. Ravno zato je precej neverjetno, da smo prve prevode njegovih knjig dobili šele letos, kar 27 let po njegovi smrti, a bolje pozno kot nikoli. Za prepesnitev je poskrbela Urša Vogrinc Javoršek, ki je morala zaradi izčiščenega jezika, kratkih verzov in preprostih rim uvesti kar nekaj sprememb in prilagoditev, zato je še toliko bolj navdušujoče, da tudi za ljubitelja originalov slovenski prevod deluje enako hudomušno in spretno.

V paketu so izšle tri njegove knjige, ki so tudi med bolj znanimi, gre za *Lisico Nogavico*, *Muca Kapuca* in

Zelena jajca in kračo

. Vse tri imajo povsem preprosto zgodbo, ki temelji na pogovoru nekaj oseb.

Lisica Nogavica

je najbolj zagonetna, saj gre za t. i. lomilca jezika. Lisica si v igri z Mrcino izmišlja vedno bolj zapletene kombinacije besed, s čimer sogovornico spravlja v jezo in obup: »Vrli Vid vidi vodo. / Vidova raca vidi vodo. / Vrli vid liže vodo. / Vidova raca liže vodo. / Raca liže vodo, / ki jo vrli Vid vidi.« Napetost med likoma narašča, saj Lisica vedno bolj pretirava, dokler Mrcina ne izgubi potrpljenja. Ker je namen zgodbe izziv branja besed na glas, zgodbe praktično ni, zato je izmed vseh treh najmanj sveža, a namenjena je predvsem branju na glas, sploh otroku, in tam svoj namen tudi doseže.

Muc Kapuc

je hudomušna zgodba o deževnem dnevu, ko zdolgočasena brata in sestro razvedrijo vragolije nepričakovanega obiskovalca Muca Kapuca. Živčna riba, ki jo v nekem trenutku odnese v čajnik, predstavlja glas razuma: »Se riba prestraši: "Naj maček odide! / Povej mu, da igra / v poštev zdaj ne pride. Ne sme biti tukaj. / Naj tu ne stoji. / Ne sme biti tukaj, / če mame zdaj ni."« Knjiga je pravi slavonspev otroški domišljiji, ki ne pozna meja.

Najboljša in seveda najbolj kulturna pa je knjiga *Zelena jajca in krača*, uporabili so jo celo kot navdih za nov recept. V njej rahlo nadležni Jan prepričuje glavnega junaka, naj poskusi zelena jajca in kračo, ta pa se nikakor noče vdati in zavrne čisto vse predloge. Na koncu se Janova vztrajnost vseeno poplača: »Jan! / Rad imam jajca zelena in krače. / Res so mi všeč zdaj, tako in drugače.« Prepričevanje in neumorno naštevanje delujeta res humorno in dajeta knjigi tisto pravo iskrico. V vseh treh knjigah nastopajo podobni liki, samo da so v ospredju drugi, prav tako je enak slog risanja, ki je rahlo karikiran in daje poudarek na obrazne izraze, Dr. Seuss pa je uspel ustvariti like, ki so v hipu prepoznavni. Prav tako je podoben sam potek zgodbe, saj je en lik vedno vztrajen v svojem početju (Lisica v naštevanju, Jan v prepričevanju, Muc v izvajanju trikov), drugi pa mu nasprotuje(jo). Večjih razlik med njimi ni, saj vse temeljijo na zabavnih rimah, spevnosti in melodičnosti, zato gredo hitro v uho in še hitreje do srca. Zato lahko rečem le, da komaj čakam, da se jim pridružijo še druge, da bo Dr. Seussova magična zakladnica polnokrvno zaživela tudi v slovenščini.

Informacije o knjigah so dostopne na [spletni strani](#) .

Avtorica: Veronika Šoster

{fshare id=3327}